

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej, členiek JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **L. S.**, nar. X., bytom H. č. X., zastúpený manželkou V. S. nar. X., bytom H. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 15Sd/167/2010-23 z 20. októbra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 15Sd/167/2010-23 z 20. októbra 2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne číslo X. z 13. mája 2010, ktorým odporkyňa priznala navrhovateľovi za utrpené poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania uznanej 10. novembra 1983 nárok na úrazovú rentu od 1. januára 2004 do decembra 2004 v sume 7,47 €, od 1. januára 2005 v sume 8,04 € do 23. marca 2005, kedy mu bol priznaný starobný dôchodok. Krajský súd vychádzal z vykonaného dokazovania v priebehu ktoré bolo zistené, aj v intenciách rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7So/160/2008 z 26. novembra 2009, že podľa podkladov správcu

konkurznej podstaty bývalého zamestnávateľa navrhovateľa k 31. decembru 2003 mu patrila náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti v sume 7,47 € (225 Sk) a túto mu zamestnávateľ podľa dostupných podkladov aj vyplácal. Podľa názoru krajského súdu navrhovateľ nepreukázal žiadnym hodnoverným spôsobom, že údaje oznámené správcami konkurznej podstaty jeho bývalého zamestnávateľa nie sú pravdivé.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie, pretože nesúhlasí s výškou vyplácanej renty a ani jej výpočtom. Tvrdil, že naposledy mu bol priznaný rozdiel straty na zárobku za mesiac máj až december 2000 a január 2001. Tento mu nebol v plnej výške vyplatený. K odvolaniu pripojil potvrdenie (zrejme fotokópiu písomnosti) s pečiatkou S., a. s. datované 24. augusta 2001, kde je vyčíslený rozdiel straty na zárobku v sume 60 108 Sk, vrátane odstupného a nevyčerpanej dovolenky.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že rozhodnutím odporkyne navrhovateľ nebol ukrátený na svojich právach a rozhodnutie odporkyne bolo vydané na základe dostupných podkladov od správcu konkurznej podstaty, pričom odporkyňa len prevzala na výplatu výšku úrazovej renty, ako jemu patriacu podľa výpočtu správcu konkurznej podstaty ku dňu 31. decembra 2003. Je potrebné poukázať na to, že navrhovateľ, na základe písomnosti z 24. augusta 2001, ktorú predložil v tomto odvolacom konaní, mal do 31. februára 2003 a aj od uvedenej doby možnosť domáhať sa v súdnom konaní určenia náhrady za stratu na zárobku v dôsledku choroby z povolania, a to voči svojmu zamestnávateľovi podľa príslušných ustanovení Zákonníka práce, keďže choroba z povolania bola zistená pred 1. januárom 2004, t.j. skôr než na odporkyňu prešla povinnosť vyplácať sumu patriacu navrhovateľovi k 31. decembru 2003 ako náhrada straty na zárobku transformovanú od 1. januára 2004 na úrazovú rentu. Na odporkyňu však neprešlo oprávnenie konať a rozhodovať o výške náhrady straty na zárobku patriacej do 31. decembra 2003, ako sa toho navrhovateľ domáha. Odporkyňa mohla prevziať povinnosť výplaty takej sumy, ktorú zamestnávateľ (správca konkurznej podstaty) k 31. decembru 2003 stanovil sám, keďže navrhovateľ nevyužil oprávnenie na podanie žaloby o určenie výšky náhrady straty na zárobku. Z týchto dôvodov odporkyňa ani nemohla navrhovateľa ukrátiť na právach výplatou takej výšky transformovanej náhrady za stratu na zárobku – úrazovej renty, ktorú v preskúmanom rozhodnutí uviedla, pretože navrhovateľ sám od roku 2000 preukázateľne

nevykonan žiadny úkon na jej súdne určenie (až do roku 2005, kedy splnomocnil, ako uvádza, svoju advokátku na uplatnenie nároku).

Z týchto dôvodov sa odvolací súd stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktorý rozhodnutie odporkyne potvrdil. V rozsudku krajského súdu uvedené skutočnosti zodpovedajú obsahu súdneho i dávkového spisu a odvolací súd nezistil dôvody na doplnenie dokazovania.

Preto podľa § 219 ods. 1,2 OSP prvostupňový rozsudok potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. novembra 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová